

نمایش هنری «زال و رودابه» در فرهنگ سرای ترافیک روی صحنه رفت

نوجوانان در نقشی متفاوت از شاهنامه

عیدگاه

رضا جمادی، از دیگر تماشاگران و هنرمندان، می‌گوید: من به واسطه داستان و حس‌آشنایی که برایم داشت، تحت تأثیر قرار گرفتم و به این فکر افتادم که می‌توانم در آینده کارهایی با داستان‌های شاهنامه بسازم.

● به تماشای یک داستان متفاوت

تماشای این نمایش از داستان‌های شاهنامه، کوچک و بزرگ نمی‌شناسد. برگزارکنندگان برنامه، هدف خود را بر آموزش و آشنایی کودکان و نوجوانان با شاهنامه قرار داده‌اند، اما بزرگ‌ترها هم تحت تأثیر داستان قرار گرفته‌اند. ریحانه مقدم، یکی از تماشاگران، می‌گوید: من برای همراهی پسرم آمدم، ولی واقعا از این همه هماهنگی بچه‌ها تعجب کردم. مشخص است برای چیزی که روی صحنه می‌بینیم، تلاش زیادی شده است.

النا جعفری، دختر یازده ساله که مشغول تماشای برنامه است، می‌گوید: من از طریق مدرسه متوجه این برنامه شدم و ثبت نام کردم. با اینکه علاقه‌ای به تئاتر و نمایش ندارم، از این اجرا خوشم آمد. چون داستان متفاوتی از شاهنامه داشت.

این نوجوان مثل خیلی از حضاران و تماشاگران انتظار یک نمایش عاشقانه از داستان‌های شاهنامه را نداشته است و می‌گوید: چند اجرا از شاهنامه را در مدرسه دیده‌ام که همه‌اش حماسی بوده است، اما این داستان را بیشتر دوست داشتم.

روایت‌های عاشقانه شاهنامه تمرکز شده است و ما سعی داریم این تصویر جدید را با محتوای غنی شاهنامه ارائه کنیم.

● تأثیر مثبت نمایش بر مخاطبان

تاکنون این روایت هنری از شاهنامه دوبار برای عموم اجرا شده است و یک بار هم برای اهالی تئاتر و ادبیات. سومین اجرای عمومی این برنامه برای جمعه پیش رو در فرهنگ سرای ترافیک تدارک دیده شده است و قطعی بودن زمان اجرای آن را می‌توانید از کارشناسان فرهنگ سرا جویا شوید.

مهدی سبحانی که از اهالی هنر به شمار می‌رود و به تماشای این اجرا نشست است، می‌گوید: کار از لحاظ نمایشی اثر کاملی است. اینکه دست‌اندرکاران اثر برای روایتی عاشقانه به سراغ داستان‌های اساطیری و ملی رفته‌اند، جذاب است.

زنگنه‌اسالین پرسیده است از نوجوانان: چه آن‌ها که روی صحنه رفته‌اند و چه آن‌ها که به تماشای نمایش نشسته‌اند، سن و سال کمی دارند. اینجا محفلی هنری است برای نمایش یک داستان اساطیری از شاهنامه. این روزها نمایش زال و رودابه در آمفی‌تئاتر فرهنگ سرای ترافیک روی صحنه رفته است؛ نمایشی که نقل متفاوتی از داستان‌های شاهنامه ارائه می‌کند و نظر مخاطبان نوجوان و بزرگ سال را جلب کرده است.

● نوجوانان؛ از نقش اول تا پشت صحنه

نمایش زال و رودابه در فرهنگ سرای ترافیک، به کوشش یک گروه بیست نفره روی صحنه رفته است که در رأس آن‌ها نام نویسنده و کارگردان اثر قرار می‌گیرد: مریم بیدمشکی که بیش از دو دهه بر پیوند کودکان با شاهنامه متمرکز شده است. او می‌گوید: در این نمایش سیزده بازیگر داریم و هفت نفر عوامل پشت صحنه هستند. در این گروه جز من و یکی از نفرات دیگر، همه اعضای گروه نوجوانان کمتر از سیزده سال هستند. مریم بیدمشکی ادامه می‌دهد: شاهنامه سرچشمه فرهنگ ایران است و در طول سالیان بچه‌های علاقه‌مند را جذب کرده‌ایم و برای آموزش شاهنامه و فرهنگ غنی آن پرورششان داده‌ایم. تمرین این نمایش را هم از حدود شش ماه پیش آغاز کرده‌ایم و فرهنگ سرای ترافیک اولین جایی است که اجرا داریم.

نویسنده و کارگردان نمایش زال و رودابه می‌گوید: در این سال‌ها کمتر بر نمایش

صادق آهویی، با حمایت برادرش در مسابقه روبیک ۳ در ۳ استانی موفق بوده است

قهرمان مکعب‌ها

که به من داده است، در این رده سنی در استان اول شوم.

● چگونه در این مدت مهارت را افزایش دادی؟

معمولا حل روبیک از طریق تکنیک‌هاست و من هر ماه تکنیک‌های به‌روز را از طریق برادرم که این فضا را دنبال می‌کند، آموزش می‌بینم.

● روبیک به تو چه حسی می‌دهد؟

وقتی آن را دستم می‌گیرم، حس هیجان انگیزی دارم. با اینکه از چند سال پیش همراه من است، هر دفعه فکر می‌کنم با یک معادله جدید روبه‌رو هستم.

● با این توصیف، تا حالا پیش آمده است که از آن خسته شوی؟

در شروع کار نه، ولی در زمان تمرین بله. وقتی خیلی با آن کار می‌کنم، موقعیتی پیش می‌آید که کنار می‌گذارم و تا چند روز سراغش نمی‌روم.

● چه علاقه‌مندی‌های دیگری داری؟

به شعبه بازی، ساخت اوریگامی و سوارکاری علاقه‌مندم.

● دوست داری در آینده حل چه روبیک‌هایی را یادگیری؟

اگر فرصتش پیش بیاید، دنبال یادگیری روبیک استوانه، مگامینکس، اسکوار، هرمی و ساندویچی هم می‌روم.

کنم و هم حل اشکال دیگر روبیک را یاد بگیرم.

● از چه زمانی در رقابت‌ها شرکت می‌کردی؟

دو سال است در مسابقات روبیک سه درسه در رده سنی کمتر از ۱۰ سال استان شرکت می‌کنم و باعث می‌شود پیشرفت خودم را محک بزنم.

● بهترین مقامی که در این مسابقات کسب کرده‌ای، چه بوده است؟

پارسال توانستم به کمک برادرم آموزش‌هایی

ریحانه‌فرخانی در نگاه اول یک پسر ده ساله را می‌بینیم که به جای کیف و کتاب، روبیک سه درسه در دست دارد. صادق آهویی، نوجوان محله فردوسی و دانش‌آموز کلاس چهارم مدرسه علی‌دهقان‌یان، در کنار درس، به علاقه‌اش هم اهمیت می‌دهد. رفتن دنبال یکی از این علایق، از او نوجوانی ساخته که به موفقیت استانی هم رسیده است.

صادق حدود پنج سال است که روبیک به دست می‌گیرد و دو سالی هم می‌شود که به عنوان روبیک باز حرفه‌ای در مسابقات شرکت می‌کند.

● چگونه به روبیک علاقه‌مند شدی؟

برادرم چند سالی بود که روبیک را تفریحی تکمیل می‌کرد. من سن کمی داشتم که آن را به دستم داد و کار کردن با روبیک را به من آموخت.

● چه چیز این مکعب را برای جذاب بود؟

در پنج شش سالگی فقط به دلیل رنگ‌هایش و چرخاندن آن دوستش داشتم، اما بعد که می‌توانستم حلش کنم، دوست داشتم همیشه یک روبیک دستم باشد.

● کلاس یا دوره حرفه‌ای هم شرکت کرده‌ای؟

نه، فقط از برادرم یاد گرفتم و پس از چند ماه به فکر این بودم که هم رکورد حل را کم

